

[Oluf Johansen.]

sikrer derved, at Efteraarets Finanslovsforslag kan indeholde de Bevillinger, der er fornødne, for at næste Sommers Udstykning kan foregaa, og saa vil man senere tage hele Jordlovgivningen op til en mere dybtgaaende Revision.

Udstykningen er gaaet i Staa, og vi befinder os i en Ventetid. I denne Ventetid giver Længslerne sig Udtryk baade i Krav og forventningsfulde Haab. Mange unge Landmænd, der har dygtiggjort sig til den selvstændige Landbrugers Gerning, ser med Bekymring, at det ene Aar efter det andet gaar hen, uden at der sker noget. Det store Haab næres nu til Freden. Jordudstyknig og Oprettelse af nye Hjem maa vel blive en af de Fredens Gerninger, der genrejser vort Land.

I denne Ventetid har man Lov til at have en begrundet Formodning om, at man fra høje Steder har sin Opmærksomhed henvendt paa Udviklingen. Jeg tænker her paa Landbrugsministeriet og henvender mig med nogle Ord til den højtærede Landbrugsminister. Maa jeg først henvise til Statsministerens Tale ved Rigsdagens Aabning, hvor han siger et Par Ord paa Regeringens Vegne angaaende Jordspørgsmaalet. Det siges her:

„Spørgsmaalet om Gennemførelse af en Lovgivning til Varetagelse af Ungdommens Interesser vil blive taget op, og i Forbindelse hermed vil ogsaa Spørgsmaalet om en videregaaende Udstykning af Jord til Husmandsbrug blive rejst.“
Jeg vil gerne understrege disse Ord: „videregaaende Udstykning“ og Bemærkningen om, at Spørgsmaalet fra Regeringens Side vil blive rejst. Mere løfterigt kan det jo ikke siges.

Men medens vi lever paa Løfterne og ser paa Vanskelighederne, har Forholdene hidtil ikke forandret sig. Jeg maa maaske efter Trontalens Ord vente, at man har store Overvejelser i Gang i Landbrugsministeriet med Henblik paa en dybtgaaende Revision i Fremtiden og tillige med Henblik paa Tilvejrbringelsen af Jord til den nærmest kommende Tid. Her vil jeg spørge den højtærede Minister, om han ikke vilde anse det for formaalstjenligt, at Udvalget til Undersøgelse af Tillægsjordspørgsmaalet for de smaa Husmandsbrug allerede havde været nedsat eller snarest blev nedsat. Dette Spørgsmaal kan næppe klares uden grundig Undersøgelse af Kravets Omfang og Berettigelse, men den højtærede Minister kan maaske ad anden Vej

skaffe sig det nævnte Overblik. Jeg skal lytte med Opmærksomhed.

Naar Udstykningen gik i Staa, før den egentlige Mangel paa Byggematerialer indtraadte, skyldtes det i høj Grad, at Loven, der standsede de saakaldte Københavnerkøb af Landbrugsejendomme, efter min Opfattelse lod vente for længe paa sig. Mange udstykningsmodne Gaarde nappedes med en Prisopskrining for Næsen af Statens Jordlovsudvalg. Nu kommer vel efterhaanden en Del af disse Gaarde paa Landbohænder igen. Der kunde Staten vel sikre sig Forkøbsret, men man maa huske, at de ikke nu er særlig udstykningsmodne, idet Ejerne har haft Raad — der har vist nok heller ikke været Materiale-vanskeligheder — til i mange Tilfælde at drukne Pengebeløb, der langt overstiger, hvad de i sin Tid gav for Ejendommene. Det højeste, der her kan blive Tale om, er muligvis noget i Retning af, at en Del Jord afstaas ved Ejerskifte.

Tilbage bliver saa efter den nuværende Lov det frie Køb. Jeg ved ikke, hvor megen Jord man paa nærværende Tidspunkt raader over til Udstykning i det kommende Foraar. Her maa man ogsaa regne med Konkurrencen i det frie Køb, den Omstændighed, at der staar 5—6 Aargange af unge Landmænd med større Kapitaler parate som Købere til saadanne større Gaarde. Hvad bliver der saa til Udstykningen? Jeg forstaar, at man har Opmærksomheden henvendt paa Vildmosen og udtørrede Arealer, men er det det eneste, man er i Stand til at byde vor Landboudom? Maa jeg som en Vej ud af Vanskelighederne pege paa det Forslag, mit Parti har udarbejdet. Det indeholder bl. a. Forslag om Forkøbsret ved Ejerskifte. Muligvis kan Tidens vanskelige Forhold skaffe en Del Jord. Jeg tænker her paa de Vogelgesang'ske Ejendomme. Jeg ved ikke, om Ministeren er i Stand til at give en Redegørelse for, under hvilke nærmere Betingelser disse Ejendomme muligvis kan overdrages til Jordlovsudvalget; det var meget ønskeligt, om en saadan Overdragelse kunde finde Sted, saa at de kunde komme med ind i det kommende Foraars Udstykning. Jeg nævner endvidere de Ejendomme, hvis Ejere i disse Aar paa en eller anden uhyggelig Maade har forbrudt sig mod vort danske Folkefællesskab og maa bøde herfor; og lad mig tilføje, at for Sønderjyllands Vedkommende kunde der vel ogsaa være Tale om en Udstykningslovgivning med Henblik paa Præstegaardsjorder.